

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/5611.**

Benyújtás dátuma: **2019-04-02 16:50**

Parlex azonosító: **CL1TKJ3J0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Molnár Gyula (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mikor teszik kötelezővé minden költségvetési intézményben dolgozó számára a „Sztrájk a gyárban” című film megtekintését?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Stéphane Brizé legújabb „Sztrájk a gyárban” című filmjét a cannes-i filmfesztivál versenyprogramjában mutatták be. Magyarországon a film bemutatója 2019. március 28-án volt.

A filmes műalkotás története a sajtóban megjelen írás alapján arról szól, hogy „egy francia kisváros autóalkatrész-gyárának munkásai küzdenek a munkahelyükért. Az anyacég (egy német autógyár természetesen) kötött velük korábban egy megállapodást: lemondtak bizonyos előnyökről, így a 40 helyett 35 órás munkahétről meg a bónuszokról. Cserébe az üzem maradt a városban. A cég, bár a munkavállalók teljesítették az egyezés rájuk eső részét, két évvel a megállapodás után mégis úgy dönt, hogy bezárja az üzemet. A piac törvényei ugyanis azt diktálják, hogy bár az üzem nyereséges, még nyereségesebb lehet Romániában, ahol 35 órás munkahétről még csak nem is hallottak, a munkások meg ötödannyit keresnek, mint francia társaik.

Csakhogy a francia munkásokat nem olyan fából faragták, hogy ezt tétlenül tűrjék. Laurent (Vincent Lindon) és Mélanie (Mélanie Rover) vezetésével sztrájkba kezdenek, hogy az üzem a tervezett bezárásig már ne termeljen profitot. Azt akarják elérni, hogy mégse zárják be az egységet, vagy legalább adják el egy másik cégnek, amelyik folytatná a gyártást. Laurenték (legalábbis eleinte) kitarthatók és összetartóak, de a küzdelem sokkal hosszabb, idegőrlőbb és mocskosabb, mint elsőre gondolták. A német cégnek esze ágában sincs megadni, amit kérnek, inkább a megosztásra és a kifárasztásra játszanak. A munkások pedig egyre türelmetlenebbek lesznek, és egyre megkérdőjelezhetőbb akciókra ragadtatják magukat.

A Sztrájk a gyárban dokumentarista eszközökkel dolgozza fel a munkások küzdelmét, mintha csak egy kézi kamerával követnék őket az üzembe, a megbeszéléseikre, a tárgyalásokra.”

A rendező saját bevallása szerint egészen pontosan arról szeretne diskurzust kezdeményezni, hogy mit engedünk meg mi magunk, hogy megtegyenek velünk a nagybetűs profit érdekében.

Az elmúlt kilenc évben a munka világában a Fideszes jogalkotás nagy károkat okozott. Megszűnt az érdemi társadalmi párbeszéd helyszíne és rendszere, átírták a sztrájk törvényt, aminek eredményeként adminisztratív eszközökkel szinte megszüntették a jogszerű sztrájkok szervezésének lehetőségét.

Átírták a Munka törvénykönyvét, amivel a dolgozók számos korábban megszerzett jogát törölték el.

A munkavállalókra nézve hátrányosan írták át a közszolgálati dolgozókra vonatkozó munkaügyi szabályokat, aminek a következményeivel a napokban szembesülnek a minisztériumok, a központi államigazgatási szervek, a megyei kormányhivatalok, okmányirodák dolgozói.

Tisztelt Miniszter Úr!

Mikor teszik kötelezővé minden költségvetési intézményben dolgozó számára a „*Sztrájk a gyárban*” című film megtekintését?

Várom megtisztelő válaszát!